

Nr 487.

Av herr **De Geer**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändring i lagen den 3 januari 1947 (nr 1) om allmän sjukförsäkring, m. m.

Genom det förslag till obligatorisk sjukförsäkring m. m. som framlagts i Kungl. Maj:ts proposition nr 178 har ett länge närt önskemål på det sociala området tillgodosetts. Det kan dock ifrågasättas, om icke förslaget i den form det fått i propositionen onödigtvis offerar stora värden, som under en lång följd av år skapats genom arbete och erfarenhet framför allt på olycksfallsförsäkringens område. För närvarande bedrivs icke minst inom det enskilda näringslivet ett intensivt arbete för att minska olycksfallsriskerna. En omfattande skyddsverksamhet är organiserad i intimt samarbete mellan arbetsmarknadens båda parter. Denna inriktar sig icke blott på ett förebyggande av olycksfall i arbetet utan flerstädes också på ett höjande av hälsotillståndet i allmänhet. Hit höra åtgärder som avse att befordra sundhet och trivsel även utom arbetet. Exempel härå är skapandet av semesterhem, befordrandet av idrott och friluftsliv, gymnastik under raster i arbetet o. s. v. Generella skärmbildsundersökningar liksom andra kontroller av hälsotillståndet företagas också på företagens initiativ. De flesta företagen sätta en ära i att kunna redovisa en så gynnsam olycksfallsstatistik som möjligt, och det råder faktiskt en viss tävlan på detta område. Vid nuvarande förhållanden få de även en direkt ekonomisk fördel av framgångsrik verksamhet på området. Premierna som erläggas av företagen variera nämligen allt efter olycksfallsfrekvensen, vilken uträknats branschvis.

I den nya lagen bortfaller den stimulans som ligger såväl i den ekonomiska premieringen som i den offentliga statistiken på området. Det torde emellertid icke vara uteslutet att denna brist kan avhjälpas genom kompletterande bestämmelser. Då den nya lagen icke skiljer mellan olycksfall, yrkessjukdomar och annan sjukdom, måste statistiken omfatta hela fältet och redovisningen för jämförelser mellan olika företag göras i form av hortovarofrekvens. Då olycksfallsrisken växlar starkt mellan olika branscher, måste här en koefficient införas som skapar en möjligast rättvis statistik. Med den rika erfarenhet på området som vunnits under lång tid torde denna detalj ej erbjuda några svårigheter att lösa. Den nya lagen borde sålunda kompletteras med bestämmelser som möjliggjorde premiering av de effektiva och ökade kostnader för ineffektiva eller mindre effek-

tiva. Att detta premieringssystem till skillnad mot nu även skulle gälla vanlig sjukdom är så mycket mer berättigat som i enlighet med tidigare påpekande företagens förebyggande verksamhet numera även omfattar det allmänna hälsotillståndet. Att betydande fördelar skulle vinnas såväl för näringslivet som för de anställda och staten om en dylik princip kunde inarbetas i den nya lagen råder ingen tvekan om.

Med stöd av ovan anförda motivering får jag härmed föreslå,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t begär skyndsamt utredning om möjligheten att så till vida komplettera den nya sjukförsäkringslagen, att den medger en differentiering för företagens avgifter för försäkringar alltefter deras skiftande effektivitet i fråga om skydds- och förebyggande åtgärder samt hälsovård i allmänhet.

Stockholm den 23 april 1953.

Gerard De Geer.